וועטער:
קלאר און מילדער

The Only Jewish Newspaper in Western Canada Established 1910 PUBLISHED DAILY

דאס אידישע וואָרט

THE GATEWAY OF THE WEST

THE ISRAELITE PRESS

זון אויפגאנג — 6.37.
זון אונטערגאנג — 5.54.

די איינציקע אידישע צייטונג
אין מערב קאנאדא
עטאבליירט אין 1910
דערשיינט
יעדן טאג

Vol. 21 No. 226. Monday Oct. 12, 1931.

Published Daily except Saturday and Sunday. דערשיינט יעדן טאג חוץ שבת און זונטאג

מאנטאג א׳ השף, תרצ״ב.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
OCT 19
ASTOR, LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

אנב-אורחא

פון מארק

„טענקסגיווינג דעי"

האבן מיר, הייסט עס, דאס יאר אריינגעכאפט צו פייערן דעם „דאנקס-געבונג טאג" מיט א גאנצן חודש פריער, ווי אלע יאר.

מיר האבן זיך אזוי געאיילט, אז מיר האבן ניט געגעבן אפילו גענוג צייט אפצוארבעטן זיך די אינדיקעס, ווער־מעס צייל אין לעבן ס׳איז אנצופילן אונ־דזערע דאנקסגעבונדיקע מאנגס אין דעם דאזיגן טאג פון יאר, — און צוליב אונזער אייליגייט וועלן מיר מוזן דאס יאר עסן מאנערע אינדיקעס.

און טאמער איז דאס נאך ווייניק, וועלן די הארעווער בי די אינדיקעס קריגן ווייניקער געלט פאר זייער סחר־רה, — אויף וואס זיי באקלאגן זיך טאקע, — וואס וועט נאך מער פאר־שארפן בייאונז די דערפרעסיע . . .

ס׳איז אבער פארט כדאי געווען צו איילן זיך!

ערשטנס, זיינען אונזערע הערצער אזוי איבערגעפילט מיט דאנקבארקייט, אז מיר האבן געפילט אז מיר פלאצן, אויב מיר טאן זיך מיט איר נאר א חודש. צייט. מיר האבן די דאנקבאר־קייט צעמוזט אויסדריקן וואס פריער. צוויישנס, מוז מען היינטיקע צייטן אזעלכע זאכן אריינכאפּן וואס פריער, ווייל, ווער ווייס, וואס מארגנדיקער טאג וועט ברייננען? אפשר וועט שוין אין א חודש ארום גאר ניט זיין פאר־וואס דאנקבאר צו זיין, און מיר וועלן אזוי פארלירן די מצוות אכילת אינדיקס, א׳ן די אינדיקעס הארעווער וועלן פאר־לירן זייער ביסל לייזונג.

היינט ווי קאן מען טאקע אנטוישן אזוי־פיל מיליאנען אינדיקעס, וואס וואכטן מיט אומגערולד אויף דעם טאג ווען זיי וועלן געפינען זייער אייביקן גליק אין אונזערע מאגנס, און קארמעל־נען זיך ספּעציעל צוליב דעם צוועק?

* * *

האבן מיר דערווייל פארוואס צו זיין דאנקבארן?

איך, ווייס, אז מען הייסט אונז דאנ־קען, ווייסן זיי מסתמא פאר וואס.

אט, לאמיר זעען: האבן מיר דאך איבערגעפאקטע שפּייכלערס מיט ווייץ, אז כאטש דאלב מאסקאטשעוואן האט ביי אונז אפּגעברענט פון טריקענעש, אז דא נאך אבער ביי אונז אלץ מער ווייץ ווי מיר קאנען אויפעסן, ווען מען זאל עס אונז געבן . . .

און נעלט איז דא איבערגענוג, — אז „הייגער פיקען ניט", ס׳איז דא אזוי־פיל נעלט ביי אונז אין לאנד, אז באנ־קירן, וואס קאנען קיינמאל ניט לייהן פיל נעלט ביי אונז אין לאנד, אז באנ־קירן, וואס קאנען קיינמאל ניט לייהן אפּגעגעבן זיי, און דערקלערן דערפאר תמיד דעם שכל פון שפּארן נעלט אין באנק, — ווילן פשוט ניט נעמען קיין אפּשפּארונגען, און אנשטאט „שפּארטן" שרייבן זיי אויף צום עולם: „ניט אויס אייער נעלט".

איז דא איבערגענוג ברויט, א שפּע פון נעלט און פון אנדערע גוטע זאכן, — נו, דארף מען סיידן ניט לייבן דאנקען זיין ליבן נאמען פאר זיינע ברויסע חסדים און אויסרייך אונזערע ווארימע נעפיל אז אים, כביכול, דורך אנשטאפּן זיך ביז צום פּלאצן מיט גע־בראטענע אינדיקעס מיט „קרענבעריי סאוס?"

* * *

וואס זאגט איר, ס׳איז טאקע דא תבואה און נעלט, אבער קיין פּרנסה איז פארט ניטא און קיין שטיקל ברויט איז אויך ניטא?

איז דאס שוין פון די קליינע זאכן, — ס׳איז אזא פּסיכאלאגישע קראנק־הייט ביי אונז, א מין פארשטעלונג: ס׳איז דא, און מיר מיינען, אז ס׳איז ניטא.

האבן מיר אבער קלוגע דאקטוירים, וואס הייבן אונז פון דער קראנקהייט.

האט ענגלאנד איר מאקראנאלד און באלרויז, וואס הייבן די קראנקהייט ביי די ענגלענדער דורך א הונגער דיעט טע פאר די ארבעטער . . .

און אמעריקע האט איר הואווער, וואס זוכן צו הייבן זיינע פּאציענטן דורך דיפּענסיס: ער שטופּט איין אין דער ווארטן מיט אומגערולד אויף דעם טאג ווען זיי וועלן געפינען זייער אייביקן גליק אין אונזערע מאגנס, און קארמעל־נען זיך ספּעציעל צוליב דעם צוועק?

* * *

האבן מיר דערווייל פארוואס צו זיין דאנקבארן?

איך, ווייס, אז מען הייסט אונז דאנ־קען, ווייסן זיי מסתמא פאר וואס.

אט, לאמיר זעען: האבן מיר דאך איבערגעפאקטע שפּייכלערס מיט ווייץ, אז כאטש דאלב מאסקאטשעוואן האט ביי אונז אפּגעברענט פון טריקענעש, אז דא נאך אבער ביי אונז אלץ מער ווייץ ווי מיר קאנען אויפעסן, ווען מען זאל עס אונז געבן . . .

און נעלט איז דא איבערגענוג, — אז „הייגער פיקען ניט", ס׳איז דא אזוי־פיל נעלט ביי אונז אין לאנד, אז באנ־קירן, וואס קאנען קיינמאל ניט לייהן אפּגעגעבן זיי, און דערקלערן דערפאר תמיד דעם שכל פון שפּארן נעלט אין באנק, — ווילן פשוט ניט נעמען קיין אפּשפּארונגען, און אנשטאט „שפּארטן" שרייבן זיי אויף צום עולם: „ניט אויס אייער נעלט".

איז דא איבערגענוג ברויט, א שפּע פון נעלט און פון אנדערע גוטע זאכן, אז דארף מען סיידן ניט לייבן דאנקען זיין ליבן נאמען פאר זיינע ברויסע חסדים און אויסרייך אונזערע ווארימע נעפיל אז אים, כביכול, דורך אנשטאפּן זיך ביז צום פּלאצן מיט גע־בראטענע אינדיקעס מיט „קרענבעריי סאוס?"

* * *

וואס זאגט איר, ס׳איז טאקע דא תבואה און נעלט, אבער קיין פּרנסה איז פארט ניטא און קיין שטיקל ברויט איז אויך ניטא?

איז דאס שוין פון די קליינע זאכן, — ס׳איז אזא פּסיכאלאגישע קראנק־הייט ביי אונז, א מין פארשטעלונג: ס׳איז דא, און מיר מיינען, אז ס׳איז ניטא.

האבן מיר אבער קלוגע דאקטוירים, וואס הייבן אונז פון דער קראנקהייט.

האט ענגלאנד איר מאקראנאלד און באלרויז, וואס הייבן די קראנקהייט ביי די ענגלענדער דורך א הונגער דיע־טע פאר די ארבעטער . . .

און אמעריקע האט איר הואווער, וואס זוכן צו הייבן זיינע פּאציענטן דורך דיפּענסיס: ער שטופּט איין ווארטן מיט אומגערולד אויף דעם טאג ווען זיי וועלן געפינען זייער אייביקן גליק אין אונזערע מאגנס, און קארמעל־נען זיך ספּעציעל צוליב דעם צוועק?

* * *

האבן מיר דערווייל פארוואס צו זיין דאנקבארן?

איך, ווייס, אז מען הייסט אונז דאנ־קען, ווייסן זיי מסתמא פאר וואס.

אט, לאמיר זעען: האבן מיר דאך איבערגעפאקטע שפּייכלערס מיט ווייץ, אז כאטש דאלב מאסקאטשעוואן האט ביי אונז אפּגעברענט פון טריקענעש, אז דא נאך אבער ביי אונז אלץ מער ווייץ ווי מיר קאנען אויפעסן, ווען מען זאל עס אונז געבן . . .

און נעלט איז דא איבערגענוג, — אז „הייגער פיקען ניט", ס׳איז דא אזוי־פיל נעלט ביי אונז אין לאנד, אז באנ־קירן, וואס קאנען קיינמאל ניט לייהן אפּגעגעבן זיי, און דערקלערן דערפאר תמיד דעם שכל פון שפּארן נעלט אין באנק, — ווילן פשוט ניט נעמען קיין אפּשפּארונגען, און אנשטאט „שפּארטן" שרייבן זיי אויף צום עולם: „ניט אויס אייער נעלט".

איז דא איבערגענוג ברויט, א שפּע פון נעלט און פון אנדערע גוטע זאכן, — נו,

THE ISRAELITE PRESS
The only Jewish Newspaper in Western Canada
Office and Place of Business: Israelite Press Bldg., 165 Selkirk Ave., E.
Published daily except Saturday and Sunday.
ENTERED AS SECOND-CLASS MAIL MATTER AT OTTAWA.
Subscription: $6.00 per year.
Established 1910 Phones: 55 409—52 213
WINNIPEG — MANITOBA

אַט דאָס הייסט יושר!

אינטערנאַציאָנאַלער יושר, — וויפיל האָט מען פון דעם גערעדט פון דער גרויסער מלחמה אָן, פון דער מלחמה פאַר דער "פאַרהיטונג פון דעמאָקראַטיע" און פאַר "דער באַשיצונג פון שוואַכע פעלקער!"

און אַט האָט איר א ביישפּיל פון אינטערנאַציאָנאַלן יושר, דריי־צען יאָר נאָכדעם ווי די פעלקער־ליגע איז געגרינדעט געוואָרן, מיט געהויבענע צילן, איינער פון וועלכע איז צו היטן די אינטערעסן פון די שוואַכערע פעלקער קעגן די שטאַרקע: יאַפּאַנס איצטיקע אַטאַקע אויף כינע.

אוואַדע האָט יאַפּאַן זייער א גוטן תירוץ פאַר איבערפאַלן כי־נע, פאַרכאַפּן די וויכטיקסטע פונקטן אין מאַנדזשוריע און באַמבאַרדירן מאַנדזשורישע שטעט: זי זויל פאַרטיידיקן אירע בירגער אין כינע.

לאָמיר זיך אָבער פאָרשטעלן, אַז ס'איז אמת, אַז יאַפּאַנעזער בירגער און אינטערעסן זיינען געווען אין געפאַר אין כינע, נאָך איידער יאַפּאַן האָט מיט אירע אַטאַקעס אויפגערייצט דעם ביטערסטן האַס פון די כינעזער. לאָמיר זיך ווייטער פאָרשטעלן, אַז יאַפּאַנעזישע בירגער וועלן אַטאַקירט אין די פאַראייניקטע שטאַטן, — אזעלכע זאַכן האָבן פּאַסירט מיט יאָרן צוריק און קאָנען נאָך פּאַסירן, — וועט יאַפּאַן דאַן שיקן אירע אַרמיי און פלאָט צו פאַרכאַפּן קאַליפאָרניע און צו באָמבאַ־דירן אַמעריקאַנער שטעט, אַפילו אָן א קריגס דערקלערונג?

עס איז נים אויסגעשלאָסן, אַז אין אַזא פאַל זאָל עס קאָנען קו־מען צו א מלחמה צווישן די שטאַטן און יאַפּאַן, אָבער ביידע צדדים זאָלטן זייער גוט באַראַכט זיך איידער מען געמט אָן אַזא רעזיקאַלי־שען שריט, און יעדנפאַלס וואָלט יאַפּאַן געטאָן אַלץ וואָס זי וואָלט גע־קאָנט נים צו פּראָוואָצירן די מלחמה, וואָס קאָן־איר קאָסטן זייער טייער.

דאָ זעט עס אָבער אויס צו זיין קלאָר, אַז יאַפּאַן געמט אָן אַלע מיטלען צו פּראָוואָצירן כינע צו א מלחמה. זי איז זיכער מיט א זיג, און — מיט דיר פרוכט פונם זיג, מיט מאַנדזשוריע, וועלכע עס איז איר ציל צו באַזיצן. זי זוכט דערפאַר אויף אַלע אופנים אויפצורייצן די כינע־זער, פאַרכאַפּנדיק זייערע שטעט, אינטריגירנדיק אין מאַנדזשוריע און אין מאָנגאָליע פּאָליטיש. אַרויסהעלפנדיק פאַרשיידענע אוואַנטיוריסטן צו פאַרטרייבן די כינעזישע מאַכט און גרינדן "אומאָפּהענגיקע" רעג־רונגען, באַמבאַרדירנדיק כינעזישע צונג און שטעט, און שיקנדיק איר קריגס פלאָט אין די כינעזישע וואַסער.

און גלייכצייטיק וואַרנט זי די כינעזישע רעגירונג, אַז זי וועט געהאַלטן זוערן פאַראַנטוואָרטלאַך פאַרן לעבן און וואוילזיין פון די יא־פאַנעזישע בירגער אין כינע, אַזוי אַז די כינעזישע רעגירונג האָט די שווערע אויפגאַבע צו האַלטן אין צוים דעם צאָרן פונם כינעזישן המון, וועלכן די יאַפּאַנעזער אַליין פּראָוואָצירן מיט זייערע באַנדיטישע מעשים.

זעט עס אויס צו זיין קלאָר, אַז יאַפּאַן שטרעבט צו מלחמה, — א לייכטע מלחמה פאַר איר, פאַר א ריזיקן פריי. אָבער האַלט דאָך די פעלקער ליגע פאַרזאַמלונג איצט אָפּ אירע זיצונגען אין שווייצעריע, און זי האָט דאָך אין איר קאָנסטיטוציע א פונקט וואָס פאַרפליכטעט די מיטגלידער (פון וועלכע יאַפּאַן איז אויך איינער) צו פאַרטיידיקן קר־בנות פון אַגרעסיווע מלחמות!

פאַרוואָס נעמט די פעלקער־ליגע נים אָן קיין שטרייגע מיטלען צו מאַכן א סוף צו יאַפּאַנס מלחמה פּראָוואָקאַציעס? איז זי מאַקע אַזוי אַנשלאָסן נאָר אויפן פּאַפּיר און מיטן צונג, און אַזוי הילפלאָז ווען עס קומט דער פאַקטישער פּראָוואָ? דעמאָנסטרירט זי איצט איר הילפלאָ־זיקייט אָן נוצלאָזיקייט?

און וואו איז דער קעלאָג־בריאַן אַפּמאַך, — איז ער, ווי אַלע אַנ־דערע ענלאַכע אינטערנאַציאָנאַלע אַנטי־מלחמה טראַקטאַטן, בלויז א פּאַפּיערענע שמאַטע?

עס איז אָבער נים אויסגעשלאָסן נאָך אַן אַנדער מעגלאַכקייט. א סך אין ערגערע. אפשר וועלן דאָ הינטער דער קוליסן אָנגעפירט אינ־טריגעס און מחלוקות. פאַרטיילונגען פון "לא־יחרץ גולם" צווישן גרויס־מאַכטן. און אפשר זיינען דאָ דיפּלאָמאַטן וואָס ווילן מלחמה, ווי איינעם פון די ראַדיקאַלע מיטלען צו לייזן די דרינגענדיקע אַרבעטס־לאַזקייט, דורך אַרויסשיקן מיליאָנען מענשן אין די טראַנשייען פאַר־פוילט און געי'הרג'עט צו ווערן...

די געפאַר פון מלחמה צווישן כינע און יאַפּאַן איז זייער גרויס, און הייניטיקע צייטן איז שווער צו לאָקאַליזירן מלחמות, — יעדע לאָ־קאַלע מלחמה קאָן אָנצינדן א בראַנד איבער דער גאַנצער וועלט.

דו וואָס זיינען באמת פאַראינטערעסירט אין פרידן מאָרן דער־פאַר נים בלייבן גלייכגילטיק צו יאַפּאַנס פּראָוואָקאַציעס אין כינע. דאָס קאָן זיך אויסלאָזן צו אונזערע אַלעמענס קעפּ.

עס איז געקומען א צייט, וואָס ס'איז ווייניק צו רידן פון פרי־דען, נאָר עפּעס מוז געטאָן ווערן, און שנעל געטאָן ווערן, איידער עס ברעכט אויס דער וואולקאַן.

נעניעראַל מאַנאַש

לייטענאַנט־נעניעראַל סער דזשאַן מאַנאַש, וועלכער איז נאָר וואָס געשטאָרבן אין אוסטראַליע, וואָלט נאָך מיט א גאַנץ קורצער צייט צוריק געווען אַן אומעגלאַכע דערשיינונג אינם אידישן לעבן.

דאָס אידישע פאָלק האָט געגעבן דער וועלט גרויסע דיינקער, וויסנשאַפטלייס, קינסטלער, מיט וועלכע איר געגעבן שטאַטסלייט און פּאָליטיקער, מיט וועלכע די גויאישע וועלט האָט זיך באַוצט אפ־לו אין די פינסטערע יאָרהונדערטער פונם מיטלאַלטער. ווען אידן זיי־נען באַהאַנדלט געוואָרן ערגער ווי חיות.

אָבער אידישע קרינס־פירער זיינען א גרויסע זעלטנהייט אין דער אידישער גלות־געשיכטע. קרינס־פירעריי איז בכלל נים קיין אידי־שע פאַך, און דערצו זיינען די אַרמייען תמיד אַזוי פאַרהייליקט געוואָ־רען ביי די אומות העולם, אַז א איד האָט נים געהאַט קיין געלעגנהייט צו דערגרייכן וועלכן ס'איז העכערן ראַנג אין דער אַרמיי, ווען מען האָט אים אפילו אַריינגענומען אין אירע רייען.

די לאַנג האָט זיך אָבער איצט גרינדלאַך געענדערט. די לעגענ־דע פון אידישער פחדנות איז פאַרשוואונדן געוואָרן. אידן האָבן אַרויס־געצייגט גרויסע העלדישקייטן סיי אויפן שלאַכטפעלד, און סיי אין קאַמף אין זעלבסשוץ און אין די רעוואָלוציאָנערע רייען.

און דאָרטן וואו מען האָט אוועקגעמאַכט מיט ראַסן פאַראור־טיילן, האָט מען זיך באַוצט מיט די אידישע פעאיקייטן אויף אויף דעם מילטעריש־ן געביט. האָט סאָוועט רוסלאַנד געהאַט ווי איר גלעב־צענדסטן פירער פון דער רויטער אַרמיי דעם אידן לעאָן טראָצקין, און אוסטראַליע האָט געהאַט פאַרן הויפּט קאָמאַנדיר פון איר אַרמיי אין פראַנקרייך אין דער גרויסער מלחמה דעם אידן סער דזשאַן מאַנאַש.

אגב איז מאַנאַש געווען מאַקע אַן אמת'ער איד, און נים אַן אוסטראַליער פון אידישן גלויבן. ער איז לעצטנס געווען אפילו ערך־פּרעזידענט פון דער אוסטראַליער ציוניסטישער פעדעראַציע, און ער האָט זיך תמיד אינטערעסירט מיט אידישע ענינים איבער דער דער וועלט.

און דאָס האָט אים נאָר נים געשטערט צו זיין אַזאַ גוטער אוס־טראַליער, ווי וועלכער ס'איז אוסטראַליער פונם זעלבן קלאַס, און צו נעניסן פון דער גרעסטער אכטונג פונם אוסטראַליעזער פאָלק.

פּראָפעסאָר טוליאַ לעווי־ציוויטאַ - געניאַלער איטאַליעניש־אידישער מאַטעמאַטיקער

(כפּעיעל פאַר "דאָס אידישע וואָרט")

פון ד. קליינלערער

ווען מוסאָליני האָט געשאַפן מיט פּראָפעסאָר איינשטיין פיל צו פאַרדראָס־קען די מאַטעמאַטישע באַגרינדונג פון זיין עפּאָכע־מאַכנדער טעאָריע, אין דער וויסנשאַפטלאַכער וועלט און הויפּטזאַכלאַך אין איטאַליע אין פראָפ. לעווי־ציוויטאַ געווען אביבערהויפּט איינער פון די ערשטע, וועלכע האָבן אָנגעוויזן, גלייך ווי עס איז דערשינען די באַרימטע איינשטיינישע בראַשור וועגן רעלאַטיוויטעט, אַז די דאָזיקע נייע יערע אין פוקאָס באַגרינדעט און וועט עגדערן אונזערע ביז־איצטיקע באַגריפן.

איידער אָבער איך וועל שילדערן די פערזענלאַכקייט פון פראָפ. לעווי־צי־וואַטאַ — דעם איינציקן אין דער גע־שיכטע פון אידישן מיטגליד אין דער גע־פאַסטלאַכער וויסנשאַפטלאַכער אַקאַ־דעמיע — איז נאָך צו זוידמען א פּאָר וועגן אַקאַדעמיע אַליין.

נאָכ'ן איינגעמען רוים, אין יאָר 1880, דורך דעם איטאַליעניש מיליר־טער, ווען דער פּאַפּסט האָט זיך פאַר־שלאָסן אין די וואַטיקאַנישע פאַלאַצן, איז די טעטיקייט פון דער אַקאַדעמיע כמעט ווי אָפּגעשטעלט געוואָרן.

איצט, ווען עס איז אַנטשטאַנען אויפסניי די "וואַטיקאַן־כלובה", האָט דער פּאַפּסט פיום דער עקסטער אַרויס־גערופן צוריק צום לעבן די "פּאַנטיפי־ציא אַקאַדעמיע" און אויסגעוויילט צו איר די גרעסטע געלערטע פון דער קאַטוליישער אומוה.

אַלס רעגעל קאָנען נים צו איר גע־הערן אפילו פּראָטעסטאַנטן. דער איינ־ציקער אויסנאַם איז געווען גאָר דער נים לאַנג צוריק פאַרשטאָרבענער פּראָ־פעסאָר פרייטאָג וועלכער האָט א דאַנק זיינע וויסנשאַפטלאַכע אַרבעטן אין דער אידישער געלערטער, פּראָפעסאָר פון כאַטעמאַטיק פון רוימער אוניווער־סיטעט. דר. טוליאַ לעווי־ציוויטאַ.

די נאָמינאַציע פון פּראָפעסאָר טוליאַ לויט דער פערזענלאַכער תיניציאַטיווע פון פויסטס אליין, האָט דאַן נעמאַכט, אפילו אין די איטאַליעניש רעגירונגס קרייזן, א שטאַרקן איינדרוק. דער פּראָ־פעסאָר לעווי־ציוואַטאַ איז איינער פון די גרעסטע מאַטעמאַטיקער פון הייב־טיקן דור, ער ווערט אויך גערופן דער "איטאַליענישער איינשטיין", און דער מאַטעמאַטיק זיינען באַקאַנט. זיינע פאָרמולען, וועלכע ווערן אָנגערופן מיט זיין נאָמען.

די דאָזיקע פאָרמולען האָט אויך געהאַט, — אַלס איד און אַלס וויסנ־שאַפטלער, — ווען ער האָט זיך דער־וואוסט ווענן זיין נאַמינאַציע אין דער "פּאַנטיפיציא אַקאַדעמיע".

ער האָט מיר דערציילט דעם פאָלגענדן באַראַקטעריסטישן עפּיזאָד:

נאָך דעם ווי דער פּאַפּסט באַשליסט צו נאָמינירן אַלס מיטגליד פון דער אַקאַדעמיע א געוויסע וויסנשאַפטלאַ־כע פערזענלאַכקייט, ווערט אַנפאַר־טרויט א באַזונדער קאָמיסיע אָפּצוגעבן אַזאַ א באַריכט ווענן דעם יונגן 23־יאָ־ריקן געלערטן ווערט אָנפאַרטרויט די קאַטעדרע אין דעם אוניווערסיטעט אין פּאַרמאַ.

נאָך איינציק יאָרן אין פּאַרמאַ גייט איבער פּראָפעסאָר לעווי־ציוויטאַ צו דער אַלטער אוניווערסיטעט קיין באָ־לאָניאַ. נאָכנאָך 17 יאָר פאַרנעמט פּראָ־פעסאָר צייוויטאַ די קאַטעדרע פון מאַ־טעמאַטיק אין דער רומרייכער אוני־ווערסיטעט פון באָלאָניאַ. דאָרט דער־שיינען זיינע באַרייטמדסטע ווערק. דאָרט האָט ער זיך קונה שם געמאַכט אויף דער גאַנצער וועלט.

א דאַנק זיין אינציאַטיווע ווערט פּראָפ. איינשטיין איינגעלאַדן אין יאָר 1921 צו האַלטן איינציק פאָרטראָג אין דעם אוניווערסיטעט פון באָלאָניאַ. פון דאַן אָן פאַרוואַנדלען זיך די ווי־סענשאַפטלאַכע באַציאונגען צווישן די צוויי אידישע גאונים אין א פערזענ־לאַכער פריינטשאַפט.

ווענן דער וויסנשאַפטלאַכער ריכטי־קייט פון דער רעלאַטיוויטעט טעאָריע, איז געהאַלטן אויפן דאָזיקן מאָמענט אַלץ מער. אין אינטערעסאַנטסטע אין דער וועלט.

אין דער רייכער גאַלעריע פון אידי־שע געלערטן און וויסנשאַפטלאַכע אין פּראָפ. טוליאַ לעווי־ציוויטאַ אויפ־ווייסלכער איינע פון די שענסטן אינטערעסאַנטסטע און ריינסטע גע־שטאַלטן.

("איטאַ")

קעמפּט אומכאַוואָפנט מיט א באַרג לייב און באַזינט אים

דאָס איז צום ערשטן מאָל וואָס א באַרג לייב באַפאַלט א דערוואַק־סענעס מאַן.

ביים פּאַסיפיש בּרעג, אין סטייט וואַשינגטאָן, זיינען פאַראַן א סך הויי־כע בערג. זייערע שפּיצן זיינען באַ־דעקט מיט אייביקן שניי. זייערע זייטן זיינען באַדעקט מיט גרויסע, געריכטע פּריטיטיוון וועלדער. גרויסע, דיקע בוימער, וועלכע וואַקסן שוין פון דעם אָנפאַנג פון צייטן. דיק און פינסטער זיינען די דאָזיקע וועלדער, די בוימער וואַקסן זוילד און אין אַלע זייטן: די נאַטור איז דאָ נים איבערקלייבערייש און נים זיך אָפּ מיט קיין סימעט־רישן אויסשטעלן פון די ביימער, — וואַקסן זיי ווי און וואו עס לאָזט זיך. שטוידעמס פייפן פריי און אומגע־שטערט אין די דאָזיקע וועלדער, וואָס זיינען אַזוי הויך אָבער אין טאָל איז שטיל און רואיק. פאַרשיידענע גראַזן און פלאַנצונגען, אפילו שמעקנדע בלו־מען וואַקסן דאָרטן, און בוימער גיגאַנ־טישע וואָס דערגרייכן ביז 200 און דריי הונדערט פוס די הויך. און ווידע חיות וואַנדערן אַרום פריי און אומגע־שטערט אין די דאָזיקע וועלדער, פלאַ־דיגן זיך, פאַוויכסן איינער דעם צווייי־טן, נים געשטערט פון דער דערביי־איער, הויך אַנטוויקלטער צייוויליזאַ־ציע.

דער קאָוגאַר, אָדער ווי ער ווערט גאַנץ אָפט אָנגערופן, דער באַרג לייב, מאַכט זיך זיין היים אין די דאָזיקע וועלדער, ער לעבט אויף די חיות פון די וועלדער, הויפּטזאַכלאַך אויף די הירשן. זיין לעבנס שטייגער איז אָבער זייער אין אינטערעסאַנטער. ער לאָזט זיך קומען אויף אַלע אופנים אויפצורייצן די כינע־זער, פאַרכאַפּנדיק זייערע שטעט, אינטריגירנדיק אין מאַנדזשוריע און אין מאָנגאָליע פּאָליטיש. אַרויסהעלפנדיק פאַרשיידענע אוואַנטיוריסטן צו פאַרטרייבן די כינעזישע מאַכט און גרינדן "אומאָפּהענגיקע" רעג־רונגען, באַמבאַרדירנדיק כינעזישע צונג און שטעט, און שיקנדיק איר קריגס פלאָט אין די כינעזישע וואַסער.

און גלייכצייטיק וואַרנט זי די כינעזישע רעגירונג, אַז זי וועט געהאַלטן זוערן פאַראַנטוואָרטלאַך פאַרן לעבן און וואוילזיין פון די יא־פאַנעזישע בירגער אין כינע, אַזוי אַז די כינעזישע רעגירונג האָט די שווערע אויפגאַבע צו האַלטן אין צוים דעם צאָרן פונם כינעזישן המון, וועלכן די יאַפּאַנעזער אַליין פּראָוואָצירן מיט זייערע באַנדיטישע מעשים.

זעט עס אויס צו זיין קלאָר, אַז יאַפּאַן שטרעבט צו מלחמה, — א לייכטע מלחמה פאַר איר, פאַר א ריזיקן פריי. אָבער האַלט דאָך די פעלקער ליגע פאַרזאַמלונג איצט אָפּ אירע זיצונגען אין שווייצעריע, און זי האָט דאָך אין איר קאָנסטיטוציע א פונקט וואָס פאַרפליכטעט די מיטגלידער (פון וועלכע יאַפּאַן איז אויך איינער) צו פאַרטיידיקן קר־בנות פון אַגרעסיווע מלחמות!

פאַרוואָס נעמט די פעלקער־ליגע נים אָן קיין שטרייגע מיטלען צו מאַכן א סוף צו יאַפּאַנס מלחמה פּראָוואָקאַציעס? איז זי מאַקע אַזוי אַנשלאָסן נאָר אויפן פּאַפּיר און מיטן צונג, און אַזוי הילפלאָז ווען עס קומט דער פאַקטישער פּראָוואָ? דעמאָנסטרירט זי איצט איר הילפלאָ־זיקייט און נוצלאָזיקייט?

און וואו איז דער קעלאָג־בריאַן אַפּמאַך, — איז ער, ווי אַלע אַנ־דערע ענלאַכע אינטערנאַציאָנאַלע אַנטי־מלחמה טראַקטאַטן, בלויז א פּאַפּיערענע שמאַטע?

עס איז אָבער נים אויסגעשלאָסן נאָך אַן אַנדער מעגלאַכקייט. א סך אין ערגערע. אפשר ווערן דאָ הינטער דער קוליסן אָנגעפירט אינ־טריגעס און מחלוקות. פאַרטיילונגען פון "לא־יחרץ גולם" צווישן גרויס־מאַכטן. און אפשר זיינען דאָ דיפּלאָמאַטן וואָס ווילן מלחמה, ווי איינעם פון די ראַדיקאַלע מיטלען צו לייזן די דרינגענדיקע אַרבעטס־לאָזקייט, דורך אַרויסשיקן מיליאָנען מענשן אין די טראַנשייען פאַר־פוילט און געי'הרג'עט צו ווערן...

די געפאַר פון מלחמה צווישן כינע און יאַפּאַן איז זייער גרויס, און הייניטיקע צייטן איז שווער צו לאָקאַליזירן מלחמות, — יעדע לאָ־קאַלע מלחמה קאָן אָנצינדן א בראַנד איבער דער גאַנצער וועלט.

דו וואָס זיינען באמת פאַראינטערעסירט אין פרידן מאָרן דער־פאַר נים בלייבן גלייכגילטיק צו יאַפּאַנס פּראָוואָקאַציעס אין כינע. דאָס קאָן זיך אויסלאָזן צו אונזערע אַלעמענס קעפּ.

עס איז געקומען א צייט, וואָס ס'איז ווייניק צו רידן פון פרי־דען, נאָר עפּעס מוז געטאָן ווערן, און שנעל געטאָן ווערן, איידער עס ברעכט אויס דער וואולקאַן.

דער הרג'עט א בער

פון ר. הערשעלע

דאָס איז געווען אין א ווינטערדיקן פאַרנאַכט, אין א בן־השמשות, צווישן מנחה און מעריב, זיינען מיר זיך גע־זעסן עטלאַכע יונגעלייט אין גערעדט פון דער היים, פון דער אַלטער ליבער הארציקער היים, וואו יעדע קלייני־קייט אין אַזוי ליב און טייער, און אין אַזוי איינגעבאַקן טיף אין הארצן.

כאָטש, יעדער פון אונז, איז שוין געווען א יינגערער צייט דאָ אין לאַנד, פונדעסטוועגן, זיינען די מעשה'לאַך וואָס מען האָט דערציילט געווען אַזוי לעבעדיק, אַזוי פרישׂ, גלייך אַט, האָט עס ערשט נעכטן געפּאַסירט.

און יעדער איינער האָט געהאַט וואָס צו דערציילן, ווייל איבערגעלעבט האָט יעדער פון אונז זייער פיל, און די שט מונג איז געוואָרן אַזאַ טרויעריקע, אַזאַ איינלאַכע, אין בייגעניש האָט אַנגעהויבן ציען ביי דער נשמה, מיט אַזאַ מין נאָנעניש, כאָטש נעם א פאַר פליגל אין פלי.

וואוהין פליען? האָט קיינער נים געוואוסט...

האָט איינער פון דער געזעלשאַפט נעמאַכט א פאַרשלאָג אַז מ'זאָל עפּעס זינגען.

אָבער ביי קיינעם האָט זיך דאָס מוזיק נים געפעלט...

ניי זינג, אַז אויפ'ן האַרצן איז אַזוי אָנגעזאַלעט, אַזוי פאַסקודנע מרה־שחורה'דיק, כאָטש שטעל זיך אַוועק אין מיטן נאַס און שריי "וואוי־אַר איך!, נים מיר אַן אַנדער שטימונג!"

— אפשר זאָל מען נאָר אַריינגיין ערגעץ אין א רעסטאָראַן, האָט איינער

איז געקומען אַלץ געענטער און נעענ־טער.

וואַטערן איז געקומען צו א פּלאַץ וואו עס זיינען געלעגן שטייגער, גע־וואוסט האָט ער, אַז ער וועט זיך אַז א קאַמף נים אַרויסדרייען, און א א קאַמף וועט ער זיכער פאַרלירן זיין לעבן. עס איז אָבער קיין אַנדער אויס־וועג נים געווען. ער האָט אויפגעהויבן דרייי שטייגער און ווען דער לייב אין שוין געווען גרייט אַרויפצושפּרינגען אויף אים, האָט ער אים דערלאַנגט מיט א שטיין גלייך אין מויל אַריין. דער לייב איז געוואָרן נאָך בייזער, האָט זיך צוזאַמענגעקאָרטשעט, גרייט צו שפּרינגען. וואַטערן האָט א שליידער געטאָן א צווייטן שטיין, ער האָט אָבער נים געטראָפן אין ציל און דאַן דעם דריטן און לעצטן שטיין. דער האָט שוין געטראָפן אין ציל, גלייך אין מוח, צווישן די אויגן. דער לייב האָט דער־פילט א שטאַרקן ווייטיק און איז אָפּ געלאָפן אַן א זייט.

דאָס איז געווען אין א ווינטערדיקן פאַרנאַכט, אין א בן־השמשות, צווישן מנחה און מעריב, זיינען מיר זיך גע־זעסן עטלאַכע יונגעלייט אין גערעדט פון דער היים, פון דער אַלטער ליבער הארציקער היים, וואו יעדע קלייני־קייט אין אַזוי ליב און טייער, און אין אַזוי איינגעבאַקן טיף אין הארצן.

כאָטש, יעדער פון אונז, איז שוין געווען א יינגערער צייט דאָ אין לאַנד, פונדעסטוועגן, זיינען די מעשה'לאַך וואָס מען האָט דערציילט געווען אַזוי לעבעדיק, אַזוי פרישׂ, גלייך אַט, האָט עס ערשט נעכטן געפּאַסירט.

און יעדער איינער האָט געהאַט וואָס צו דערציילן, ווייל איבערגעלעבט האָט יעדער פון אונז זייער פיל, און די שט מונג איז געוואָרן אַזאַ טרויעריקע, אַזאַ איינלאַכע, אין בייגעניש האָט אַנגעהויבן ציען ביי דער נשמה, מיט אַזאַ מין נאָנעניש, כאָטש נעם א פאַר פליגל אין פלי.

וואוהין פליען? האָט קיינער נים געוואוסט...

האָט איינער פון דער געזעלשאַפט נעמאַכט א פאַרשלאָג אַז מ'זאָל עפּעס זינגען.

אָבער ביי קיינעם האָט זיך דאָס מוזיק נים געפעלט...

ניי זינג, אַז אויפ'ן האַרצן איז אַזוי אָנגעזאַלעט, אַזוי פאַסקודנע מרה־שחורה'דיק, כאָטש שטעל זיך אַוועק אין מיטן נאַס און שריי "וואוי־אַר איך!, נים מיר אַן אַנדער שטימונג!"

— אפשר זאָל מען נאָר אַריינגיין ערגעץ אין א רעסטאָראַן, האָט איינער

איז געקומען אַלץ געענטער און נעענ־טער.

וואַטערן איז געקומען צו א פּלאַץ וואו עס זיינען געלעגן שטייגער, גע־וואוסט האָט ער, אַז ער וועט זיך אַז א קאַמף נים אַרויסדרייען, און א א קאַמף וועט ער זיכער פאַרלירן זיין לעבן. עס איז אָבער קיין אַנדער אויס־וועג נים געווען. ער האָט אויפגעהויבן דרייי שטייגער און ווען דער לייב איז שוין געווען גרייט אַרויפצושפּרינגען אויף אים, האָט ער אים דערלאַנגט מיט א שטיין גלייך אין מויל אַריין. דער לייב איז געוואָרן נאָך בייזער, האָט זיך צוזאַמענגעקאָרטשעט, גרייט צו שפּרינגען. וואַטערן האָט א שליידער געטאָן א צווייטן שטיין, ער האָט אָבער נים געטראָפן אין ציל און דאַן דעם דריטן און לעצטן שטיין. דער האָט שוין געטראָפן אין ציל, גלייך אין מוח, צווישן די אויגן. דער לייב האָט דער־פילט א שטאַרקן ווייטיק און איז אָפּ געלאָפן אַן א זייט.

וואַטערן האָט זיך באַנוצט מיט דער געלעגנהייט, איז שנעל צוגעקומען צו זיין מאַשינקע, אַוועק אהיים און גע־עמנדיק א ביקס און א פּאָר חברים, איז ער צוריקגעקומען און דעם לייב דער־שאָסן.

פון אונזערע באַמערקונג.

— אַלרייט, זאָל מען גיין אין א רעסטאָראַן, האָבן אַלע צוגעשטימט.

אין מיר זיינען אַלע געגאַנגען אין א רעסטאָראַן, וואו מ'קאָן זיך באַנעמענען מיט באַקאַנטע.

אין רעסטאָראַן איז געווען גאַנץ פריילאַך, פיל באַקאַנטע פנים'ער האָ־בען זיך געוואָרפן די אויגן, און צווישן זיי איז געווען א פּאָר אַלטע־ער" האָט מען עפּעס געמאַכט מיט דער־פאַר, מיט א טייערן גוטן שליטן, און זיך אביסל דורכפאָרן אויף אייגער פון אונזערע אימעניעס (גיטער, פאַרם) — דער טאָג איז געווען א שיינער, דער פראָסט א שטאַרקער, — איר גע־דייגקט דאָך דער רוסישע פרעסט? — אָבער דער טאַטע האָט מיך אָפּגעשלאָ־גען פון פאַרן, איך זאָל נים פאָרן דייסט עס, ווייל דער דייגקט אַז עס וועט נאָך הייגט שייגען, און אַזוי ווי כ'בין דאָך געווען דער בן־יחיד, דער איין־און־איינציקער, האָט מען טאַקע איבער מיר געגעבערט ווי איבער א איין־און־איינציקן.

— האָב איך זיך אָבער איינגע־שפּאַרט, א איך וויל דוקע יא פאָרן, און אַז איך פלעג זיך איינשפּאַרן, פלעג איך שטענדיק אויספירן,

— פאָר איך מיר אַזוי אַרויס, אַנ־נעטאָן בין איך געווען וואַרים, און מיי־נע פערדעלאַך אַדלערס, פליען, אַז ס'א פאַרגעניגן צו קוקן.

—און אַזוי ווי איך בין אָפּגעפאָרן א צען וויאַרסט, איז פּלוצים דער הימל געוואָרן שוואַרץ פון כמאַרע, און עס האָט אָנגעהויבן צו בלאָזן א שטאַרקער ווינט, אָנגעהויבן שיטן א שניי אַז א אַזוערוכע, און ס'איז געוואָרן אַזא שטורעם אַז מ'האָט גאָרנים געקאָנט זען, און דער פראָסט האָט געגומען טאַקע אויף אַן אמת'ן, און דאָ פיל איך ווי איך קעלט קריכט דורך און דורך די ביינער, און דער וועג איז אינגאַנצן פאַרשאָטן געוואָרן און איך זע נים וואוהין צו פאָרן.

— אָבער מיינע פערדלאַך גיבן זיך נים אונטער . . .

— טראַכט איך מיר אַזוי, זאָל גע־שען וואָס ס'וויל זיך, צוריק אהיים פאָרן וועל איך נים.

— זיין איך מיר אַזוי אין שליטן, פּאַכע און קנאַק מיט דער בייטש. — א בייטש האָט איך געטאָן נאָר א גו־טע, מיין טאַטע האָט זי געבראַכט פון אויסלאַנד, אַז מ'האָט געגעבן א קנאַק מיט דער בייטש, האָ מען געקאָנט הע־רען אויף א מייל די ווייט...

— איך קוק זיך עפּעס צו צום ווע, דער שליאַך איז אינגאַנצן פאַרשאָטן מיט שניי, איך זע אַז איך בלאָנדזשע, ווייל דעם וועג האָב איך געקאָנט אַזוי גוט, אַז אפילו מיט פאַרמאַכטע אויגן האָב איך געקאָנט טרעפן אהין, און דאָ, האָט צוגעזעצט די נאַכט — וואָס זשע טוט מען?

— בין איך זיך מיישב און גיי זיך אַזוי אַראָפּ פון'ס שליטן, מיט דער בייטש אין דער האַנט, זוכן דעם וועג. גיי איך מיר אַזוי אין דעם טיפן שניי, רוסלאַנד און בחמות אין פערד זיינען שטענדיק ביי אונז געווען פון דער בעס־טע. איבערהויפּט נאָך פערד — וואָס זאָג איך פערד, אַדלערס זיינען עס גע־ווען, נים קיין פערד.

— פאַרגלוסט זיך מיר איינמאָל א ווינטערדיקן טאָג, איינשפּאַנען א פּאָר אַדלערס, מיט א טייערן גוטן שליטן, און זיך אביסל דורכפאָרן אויף אייגער פון אונזערע אימעניעס (גיטער, פאַרם) — דער טאָג איז געווען א שיינער, דער פראָסט א שטאַרקער, — איר גע־דייגקט דאָך דער רוסישע פרעסט? אָבער דער טאַטע האָט מיך אָפּגעשלאָ־גען פון פאַרן, איך זאָל נים פאָרן דייסט עס, ווייל דער דייגקט אַז עס וועט נאָך הייגט שייגען, און אַזוי ווי כ'בין דאָך געווען דער בן־יחיד, דער איין־און־איינציקער, האָט מען טאַקע אויבער מיר געגעבערט ווי איבער א איין־און־איינציקן.

— האָב איך זיך אָבער איינגע־שפּאַרט, א איך וויל דוקע יא פאָרן, און אַז איך פלעג זיך איינשפּאַרן, פלעג איך שטענדיק אויספירן,

— פאָר איך מיר אַזוי אַרויס, אַנ־נעטאָן בין איך געווען וואַרים, און מיי־נע פערדעלאַך אַדלערס, פליען, אַז א קנאַק מיט דער בייטש, זע איך אַז איך בין דוקע יא געגאַנגען.

— אַלרייט, זאָל מען גיין אין א רעסטאָראַן, האָבן אַלע צוגעשטימט.

אין מיר זיינען אַלע געגאַנגען אין א רעסטאָראַן, וואו מ'קאָן זיך באַנעמענען מיט באַקאַנטע.

אין רעסטאָראַן איז געווען גאַנץ פריילאַך, פיל באַקאַנטע פנים'ער האָ־בען זיך געוואָרפן די אויגן, און צווישן זיי איז געווען א פּאָר אַלטע־ער" האָט מען עפּעס געמאַכט מיט דער־פאַר, מיט א טייערן גוטן שליטן, און זיך אביסל דורכפאָרן אויף אייגער פון אונזערע אימעניעס (גיטער, פאַרם) — דער טאָג איז געווען א שיינער, דער פראָסט א שטאַרקער, — איר גע־דייגקט דאָך דער רוסישע פרעסט? אָבער דער טאַטע האָט מיך אָפּגעשלאָ־גען פון פאַרן, איך זאָל נים פאָרן דייסט עס, ווייל דער דייגקט אַז עס וועט נאָך הייגט שייגען, און אַזוי ווי כ'בין דאָך געווען דער בן־יחיד, דער איין־און־איינציקער, האָט מען טאַקע אויבער מיר געגעבערט ווי איבער א איין־און־איינציקן.

— האָב איך זיך אָבער איינגע־שפּאַרט, א איך וויל דוקע יא פאָרן, און אַז איך פלעג זיך איינשפּאַרן, פלעג איך שטענדיק אויספירן,

— פאָר איך מיר אַזוי אַרויס, אַנ־נעטאָן בין איך געווען וואַרים, און מיי־נע פערדעלאַך אַדלערס, פליען, אַז א קנאַק מיט דער בייטש, זע איך אַז איך בין דוקע יא געגאַנגען.

— אַלרייט, זאָל מען גיין אין א רעסטאָראַן, האָבן אַלע צוגעשטימט.

אין מיר זיינען אַלע געגאַנגען אין א רעסטאָראַן, וואו מ'קאָן זיך באַנעמענען מיט באַקאַנטע.

אין רעסטאָראַן איז געווען גאַנץ פריילאַך, פיל באַקאַנטע פנים'ער האָ־בען זיך געוואָרפן די אויגן, און צווישן זיי איז געווען א פּאָר אַלטע־ער" האָט מען עפּעס געמאַכט מיט דער־פאַר, מיט א טייערן גוטן שליטן, און זיך אביסל דורכפאָרן אויף אייגער פון אונזערע אימעניעס (גיטער, פאַרם) — דער טאָג איז געווען א שיינער, דער פראָסט א שטאַרקער, — איר גע־דייגקט דאָך דער רוסישע פרעסט? — אָט דאָס איז דאָך די מעשה.

— איי'ן וועג איז געווען א קרעטשמע, וואו אונזער א באַקאַנטער איר האָט געוואוינט, די קרעטשמע איז געווען זייער א נידעריקע, און דער שטורעם האָט די קרעטשמע אינגאַנצן פאַרשאָטן מיט שניי, און דעם קרעטש־מערס ווייב איז געווען אינווייניק און געקאָכט אויפ'ן פּרעפּשאָק וואַרעניי־קעס, און אין דרויסן איז דער פראָסט געווען זייער שטאַרק, און ווען איך הא

גליק און ראכע

סענסאציאָנעלער ראָמאַן
פון א. א.

(פארזעצונג)

נוט. איך דאנק אייך, איך וועל אלזא מארגן פארזעצן מיין רייזע מיטן זארג, האט דער פרעמדער געזאגט, דאך וואו זאל איך די נאכט פארברייגגען ?

דער העפלאכער באאמטער האט צו־גערופן א געפעך טרעגער און געהייסן אים ער זאל דעם הער אויעפשיקן אין דעם נעקסטן האטעל. דער פרעמדער האט אים הארציק באדאנקט און דאן גענומען אפשייד פון אים.

דער באאמטער האט פארשלאסן דעם טראנק און נים דיינקענדיקמער פונם זארג האט ער זיך צוריקגעקערט אין זיין אפיס. דאס געלט וואס איז גע־קומען מיטן פריערדיקן שנעלצוג האט דער באאמטער איבערגעצייגט אין עם פארשלאסן אין א שראנק.

די נאכט איז געקומען. דער באאמ־טער האט אלעס באזארגט אין אזוי ווי ביז 4 אזיינער איז קיין צוג נים געווען האט ער זיך געזעצט ביים טיש און גע־נומען לעזן א צייטונג.

דאך מערקווירדיק, דער באאמטער האט פארשלאסן די אריינגאנגס טיר און איז דאך פולצלונג אומרואיק גע־וואָרן נים וויסנדיק אליין פארוואס. איז עס אפשר דערפאר וואס ער האט גע־האט אויפיל געלט ביי זיך אדער ווייל אין דעם דערבייאיקן צימער שטייט א טרונע ?

ער האט אוועקגעלייגט די צייטונג און שטארקער גענומען רויכערן זיין לייולקע.

ווי הויך דער ווינט וואיעט אין דרויסן. עס איז א טרויעריקע נאכט. און דער באאמטער האט פעסט באר־שלאסן מער ניט צו בלייבן אליין אין סטאנציע הויז ביינאכט. ער נעמט אויף זיך אזא פארגנוגן־ארטלאכקייט.

דער זיינער האט געשלאגן 11. ער האט נאך אלזא 5 שעה צו וואָרן ביזן נעקסטן צוג.

אבער וואס איז דאס ? לעבן פלאץ פון טעלעגראף האט דער סיגנאל גע־קלונגען, אזוי שפעט אין דער נאכט א דעפעשע ?

דערשראָקן איז ער אריינגעשפרונג־גען. ער האט גענעבן דעם צייכן, אז ער האט די דעפעשע באקומען און דאן האט ער זי גענומען לעזן.

ער האט געקוקט אויף דער דעפעשע און האט זיך דאן איבערגעבויגן איבער דער טרונע.

דאך, א הייליקער נביא, וואס זאל עס זיין ?

האט זיך נים עפעס באוועגט אין דער געהייימניספולער טרונע ?

ווי געלייכט איז ער געבליבן שטיין, ווען ער האט פלוצלונג דערזעען ווי דאס דעקל־פון טרונע הויבט זיך לאנג־זאם. זיינע האר האבן זיך ווי צוועי־קעם געשטעלט אין דער הויך און טויט און אנגסט איז ער געשטאנען אומבא־וועגט. דאך האט ער בליץ־שנעל זיין באוואוסטזיין צוריקגעקראגן און ער האט זיך געוואָרפן אויף דער טרונע.

ער האט געשווידערט. זאל דער טוי־טער האבן דערוואכט אין דער טרונע און ווידער לעבעדיק געוואָרן ?

ער האט געפילט אז דער וואס ליגט אין טרונע נים זיך־די גרעסטע מי אויפצוהויבן דאס דעקל. ניין, ער וועט אים נים ארויסלאזן.

א פארצווייפלטער קאמף האט זיך דאן אנגעפאנגען. אלע כחות האט דער באאמטער אנגעווענדעט נים צו לאזן, אז דאס דעקל פון טרונע זאל זיך עפע־נען און דער וואס איז געלעגן אין טרו־נע האט זיך ווי א משוגענער געוואָרפן און אלעס אנגעווענדעט צו באפרייען זיך פון זיין געפענגעניש.

גרויסע טראפנס שווייס האבן גע־טריפן פונם באאמטנס שטערן. א, הייי־ליקער פאטער. וואס וועט זיין דער סוף פון דער שרעקלאכער סצענע. מינוטן לאנג האט דער קאמף געדויערט. די פארצווייפלונג האט דעם באאמטן גע־נעבן נייע כחות.

זיינע אויגן האט הילפזוכנד גע־קוקט ארום זיך. א, אללאה, ווען אימע־צער וואלט אים יעצט געקומען צו הילף

ער האט מער נים געקענט קעמפן. ער האט נעקוקט אויף די שטריק מיט וועלכע מ'האט די טרונע אריינגעטראגן און פלוצלונג איז אים א רעטנדער גע־דאנק איינגעפאלן. ער האט מיט איין פוס פרובירט ציען צו זיך די שטריק און עס איז אים געלונגען נאך אזוי קער אנשטריינגונג די שטריק צו באַ־קומען.

אין דער צייט וואס ער האט גע־דריקט די טרונע מיט אלע כחות מיט מוטיק געקעפשט קעגן זיין שוואַ, האט ער די שטריק צוויי מאל ארומגעדרייט ארום דער טרונע און יעצט וועט דער מאן נים קענען ארויס פון דארט.

ער האט פרייער אפגעאטעמט און אנפגעווישט דעם שווייס פון שטערן.

דאך איז יעצט א נייע שרעק געקר־מען און ווידער האט א בלאסקייט באַ־דעקט דעם באאמטנס פנים. אין דער טיר פון שייכלער וועלכע פירט צום הויז האט זיך נעהערט הויכע קלעפ.

,ווי פארשטיינערט איז דער באאמטער און האט זיך דאן איבערגעבויגן איבער דער טרונע.

דאך, א הייליקער נביא, וואס זאל עס זיין ?

האט זיך נים עפעס באוועגט אין דער געהייימניספולער טרונע ?

ווי געלייכט איז ער געבליבן שטיין, ווען ער האט פלוצלונג דערזעען ווי דאס דעקל־פון טרונע הויבט זיך לאנג־זאם. זיינע האר האבן זיך ווי צוועי־קעם געשטעלט אין דער הויך און טויט און אנגסט איז ער געשטאנען אומבא־וועגט. דאך האט ער בליץ־שנעל זיין באוואוסטזיין צוריקגעקראגן און ער האט זיך געוואָרפן אויף דער טרונע.

ער האט געשווידערט. זאל דער טוי־טער האבן דערוואכט אין דער טרונע און ווידער לעבעדיק געוואָרן ?

ער האט געפילט אז דער וואס ליגט אין טרונע נים זיך־די גרעסטע מי אויפצוהויבן דאס דעקל. ניין, ער וועט אים נים ארויסלאזן.

א פארצווייפלטער קאמף האט זיך דאן אנגעפאנגען. אלע כחות האט דער באאמטער אנגעווענדעט נים צו לאזן, אז דאס דעקל פון טרונע זאל זיך עפע־נען און דער וואס איז געלעגן אין טרו־נע האט זיך ווי א משוגענער געוואָרפן און אלעס אנגעווענדעט צו באפרייען זיך פון זיין געפענגעניש.

גרויסע טראפנס שווייס האבן גע־טריפן פונם באאמטנס שטערן. א, הייי־ליקער פאטער. וואס וועט זיין דער סוף פון דער שרעקלאכער סצענע. מינוטן לאנג האט דער קאמף געדויערט. די פארצווייפלונג האט דעם באאמטן גע־נעבן נייע כחות.

זיינע אויגן האט הילפזוכנד גע־קוקט ארום זיך. א, אללאה, ווען אימע־צער וואלט אים יעצט געקומען צו הילף

ער האט מער נים געקענט קעמפן. ער האט נעקוקט אויף די שטריק מיט וועלכע מ'האט די טרונע אריינגעטראגן און פלוצלונג איז אים א רעטנדער גע־דאנק איינגעפאלן. ער האט מיט איין פוס פרובירט ציען צו זיך די שטריק און עס איז אים געלונגען נאך אזוי קער אנשטריינגונג די שטריק צו באַ־קומען.

אין דער צייט וואס ער האט גע־דריקט די טרונע מיט אלע כחות מיט מוטיק געקעפשט קעגן זיין שוואַ, האט ער די שטריק צוויי מאל ארומגעדרייט ארום דער טרונע און יעצט וועט דער מאן נים קענען ארויס פון דארט.

ער האט פרייער אפגעאטעמט און אנפגעווישט דעם שווייס פון שטערן.

דאך איז יעצט א נייע שרעק געקר־מען און ווידער האט א בלאסקייט באַ־דעקט דעם באאמטנס פנים. אין דער טיר פון שייכלער וועלכע פירט צום הויז האט זיך נעהערט הויכע קלעפ.

,ווי פארשטיינערט איז דער באאמטער

עס איז דא איין דזשאן מעקארמאק

פרעד מ. דזשי, לאקאלער מענע־דזשער פו זדער "טעלעבריטי קאנצערט סערוי" האט דערהאלטן לעצטן פריי־טאג פאלגנדע טעלעגראמע פון מר. קארליילי סקאט קאנצערט מענעדזשער פון סט. פאול און מינעאפאליס.

"דזשאן מעקארמאק האט אונז גע־נעבן דעם פיינסטן קאנצערט וואס ער האט ווען עס איז גענעבן אין די צוויי־לינג שטעט, אין אודיטאריום הייגט אוונט.

ער האט געזונגען עלף אנקארס מא־כענדיק א טאטאל פון 26 לידער. איר קאנט פארזיכערן אייערע ביידער אין ווינניפעג, אז מאנטאג (הייגט) אוונט וועלן זיי הערן דאס פיינסטע געזאנג. עס איז דא בלויז איין דזשאן מע־קארמאק".

"ער איז מער ווי א דזנגער פון איי־רישע לידער. ער זינגט פראנצויזישע, דייטשישע און איטאליענישע לידער פונקט אזוי גוט. ער איז אן ערנסטער קינסטלער און א ליבער מענש. ער איז א שיינע פערזענלאכקייט ! דער באַ־וויז פון זיין גרויסקייט איז די נאכ־פאלגערשאפט וואס ער האט".

רוקחי'ס
כשר
סקאָטרינג פוידער

צום שייערען און פוצען אלעס אין דער היים.

אנערקענט אלס די בעסטע זייט פילע יאָהרען.

הייט זיך פאר נאכגעמאכטע !

צו באקומען אין אלע גראסעריס

I. ROKEACH & SONS, Inc.

Brooklyn, N. Y.

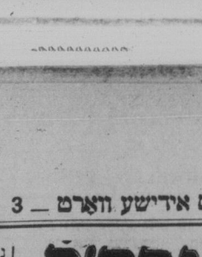

מעדיצינישער מאסאזש

מרס. ה. ערעל־סאלאוויי

פראפעסיאָנעלע מאסאזשיסטן, אויסגעבוי־טער דער דערפאלג אין באהאנדלען פאראליזיס און אלע פארטעס פון רומאטיזם.

223 KENNEDY STREET
(Next to Medical Arts Bldg.)
Ph. 21 930 Res. 56 766

Doctors' Directory דאָקטוירים
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דזש. בערמאק, 834 מיין סטריט אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
22 717	54 429	דר. ס. דשואוויש, 404 באיד בילדינג שטונדן: 11—12, 3—6 און ביי אפאינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. וו. הערשפילד, 576 מיין, קאר. אלעקסאנדער אפיס שטונדן: 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
53 181	53 181	דר. י. פערלמאן, 291 באראוס, קאר. טשארלס אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
22 549	52 173	דר. ס. ס. פייקאָף, 308 מעקארטער בילדינג רעז. 372 סט. דזשאנס עוועניו DR. S. S. PEIKOFF
54 866	51 968	דר. ס. קאָבריגסקי, סוויט 2 קראמפ בלאק (מיין און דאפערין עוועניו) אפיס שטונדן: 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
53 915	52 614	דר. סעם ראָדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אפיס שטונדן: 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
		אויגן, אויערן, נאָז און האלז
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאף, 830-2 סאמערסעט בלאק DR. D. M. GENOFF

Dentists Directory דענטיסטן
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 720		דר. מ. ברעגמאן, סט. 1 סט. דזשאנס בלק. 984 מיין DR. M. A. BREGMAN
56 600	52 041	דר. א. ד. גאָלדין, 1308 מיין סט., סוויט 1 DR. A. D. GOLDIN
54 107	51 519	דר. מ. וואכנאָוו, 402 סעלקירק עוועניו DR. M. WACHNOW
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין, קאר. סעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
56 056		דר. ס. טשוירטשיל, סוויט 1 טריק בלאק, 972 מיין סט. DR. S. H. CHURCHILL
51 987	54 867	דר. מ. סי. קאָבריגסקי, סוויט 1 קראמפ בלאק 846 מיין סריט קאר. דאפערין DR. M. KOBRINSKY

היימאן און העסטרין
באריסטערס, סאליסיטארס און א.־ו.
216 — מעקאינטייר בלאק — 216
טעלעפאן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דזשאנס אוו., טעל. 53 133

שינבין, מאָראָזניק און ראָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס
207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאָפשטיין און ספיוואק
Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאן 24 591 און 24 666

קאנטאָר און דאָרפמאן
אדוואקאט און נאטארי
CANTOR & DORFMAN
211 קורי בלדג. 233 פארטערזש עוו.
טעל. 225 89—29 937
רעזידענס:
103 בענערמאן עוועניו, טעל. 51 353

ה. שולמאן
אדוואקאט און נאטארי
געלט צו לייען אויף ½* פראצענט
Schulman & Nitikman
213 קאנפעדעריישאן לייף בילדינג
457 מיין סט., אנטקעגן סיטי האל
טעלעפאן 88 462

אדווערטייזט
אין "דאס אידישע וואָרט" —
עס וועט זיך אייך
באצאלן

ווייטערעס קומט

היינט
8.30 אוונט
דזשאן מעקאָרמאק
און
אמפיטעאטער
בילעטן ווערן היינט פארקויפט אין אמפיטעאטער
פאנט 37 218 פאר רעזערוואציעס
$1.00 $1.50 $2.00 $2.50
ראש סיטס 75 סענט
טירן אפן 7.30 נ. מ.

ווייטערעס קומט

מיט די דאזיקע ווערטער האט ער אָפּגעבונדן די שטריק פון זארג און דאן שפאטיש אויסגערופן :

— שטיי שוין אויף, קורט אלי, מיין גוטער לייטענאנט, דו האסט דיין דאָל זייער שלעכט געשפילט.

שנעל האט זיך דאס זארג דעקל אויפגעהויבן, גלייך איז א הויכער מאן ארויסגעשפרונגען און איז מיט א שווערן אָטעם געבליבן שטיין קעגן זיין הויפטמאן.

מיט די דאזיקע ווערטער האט אט־האנאסאיס אריין אין שפייכלער און אלס ער האט דערזען אז דער זארג איז מיט שטריק ארומגעבונדן, האט ער ארויסגעלאזט א געשריי פון איבער־ראשונג :

— ביים צעאום, דאס האט דער באַ־אמטער קלוג געמאכט, איך וואלט קיינ־מאל געגלויבט אז ער באזיצט אזויפיל מוט.

מיט די דאזיקע ווערטער האט ער אָפּגעבונדן די שטריק פון זארג און דאן שפאטיש אויסגערופן :

— שטיי שוין אויף, קורד אלי, מיין גוטער לייטענאנט, דו האסט דיין דאָל זייער שלעכט געשפילט.

שנעל האט זיך דאס זארג דעקל אויפגעהויבן, גלייך איז א הויכער מאן ארויסגעשפרונגען און איז מיט א שווערן אָטעם געבליבן שטיין קעגן זיין הויפטמאן.

דער שראנק איז אויסגעפלינדערט געוואָרן און אטהאנאסיאס האט זיך געוואלט אָפּקערן, אבער ער האט פלוצ־לונג גענומען פארשן די בליקן פונם באאמטן.

— זייט איר פארהייראט, מיין הער? — האט ער פלוצים געפרעגט אין א געפיקפולן טאָן.

— יאָ — האט דער באאמטער גע־שטאמעלט, — איך האב א פרוי מיט פיר קינדער, איך בין זייער שפיזער און די דאזיקע נאכט וועט מיך קאסטן מיין שטעלע.

אטהאנאסיאס געזיכט איז געוואָרן ערנסט.

— איך באדויער עס — האט ער געזאגט, — איך וועל אייך נים כאָן קיין שלעכטס, פארקערט, איך בין א באשיצער פון די אונטערדריקטע, איך וועל קיינמאל נים טאָן קיין שלעכטס צו אן אָרימאן, איך העלף אומגליקלא־כע ווען נאָר איך קאָן.

— זאָרגט אייך נים, מיין הער, די רעגירונג וועט אייך נים אנטזאגן פון אייער פאסטן, ווייל וואס איינגלטאר קאָנט איר איינער אליין טאָן קעגן אזוי פיל.

— איך וועל שרייבן צו אייער רע־גירונג וועגן דעם דאזיקן איבערפאל און איך וועל אין מיין ברייוו דערקלערן אייער אומשולד און אייך וועט קיין זאך נים געשען, דערפאר וועט שוין קאפיטאן טאשא זארגן, איך גיב מיין וואָרט דערויף.

מיט די דאזיקע ווערטער איז אט־האנאסיאס אריין אין שפייכלער און אלס ער האט דערזען אז דער זארג איז מיט שטריק ארומגעבונדן, האט ער ארויסגעלאזט א געשריי פון איבער־ראשונג :

— ביים צעאום, דאס האט דער באַ־אמטער קלוג געמאכט, איך וואלט קיינ־מאל געגלויבט אז ער באזיצט אזויפיל מוט.

מיט די דאזיקע ווערטער האט ער אָפּגעבונדן די שטריק פון זארג און דאן שפאטיש אויסגערופן :

— שטיי שוין אויף, קורד אלי, מיין גוטער לייטענאנט, דו האסט דיין דאָל זייער שלעכט געשפילט.

שנעל האט זיך דאס זארג דעקל אויפגעהויבן, גלייך איז א הויכער מאן איז מיט א שווערן אָטעם געבליבן שטיין קעגן זיין הויפטמאן.

דער שראנק איז אויסגעפלינדערט געוואָרן און אטהאנאסיאס האט זיך געוואלט אָפּקערן, אבער ער האט פלוצ־לונג גענומען פארשן די בליקן פונם באאמטן.

— זייט איר פארהייראט, מיין הער? — האט ער פלוצים געפרעגט אין א געפיקפולן טאָן.

— יאָ — האט דער באאמטער גע־שטאמעלט, — איך האב א פרוי מיט פיר קינדער, איך בין זייער שפיזער און די דאזיקע נאכט וועט מיך קאסטן מיין שטעלע.

אטהאנאסיאס געזיכט איז געוואָרן ערנסט.

— איך באדויער עס — האט ער געזאגט, — איך וועל אייך נים כאָן קיין שלעכטס, פארקערט, איך בין א באשיצער פון די אונטערדריקטע, איך וועל קיינמאל נים טאָן קיין שלעכטס צו אן אָרימאן, איך העלף אומגליקלא־כע ווען נאָר איך קאָן.

— זאָרגט אייך נים, מיין הער, די רעגירונג וועט אייך נים אנטזאגן פון אייער פאסטן, ווייל וואס איינגלטאר קאָנט איר איינער אליין טאָן קעגן אזוי פיל.

— איך וועל שרייבן צו אייער רע־גירונג וועגן דעם דאזיקן איבערפאל און איך וועל אין מיין ברייוו דערקלערן אייער אומשולד און אייך וועט קיין זאך נים געשען, דערפאר וועט שוין קאפיטאן טאשא זארגן, איך גיב מיין וואָרט דערויף.

מיט די דאזיקע ווערטער איז אט־האנאסיאס אריין אין שפייכלער און אלס ער האט דערזען אז דער זארג איז מיט שטריק ארומגעבונדן, האט ער ארויסגעלאזט א געשריי פון איבער־ראשונג :

— ביים צעאום, דאס האט דער באַ־אמטער קלוג געמאכט, איך וואלט קיינ־

דער געעפנטער טיר.

צוערשט איז אריין דער פרעמדער. ער האט יעצט נים געטראגן די לאנגע, רויטע בארד, נאר א שווארצע קיילאַכ־דיקע בארד האט ארומגערינגלט זיין בלאס פנים.

נאר איין בליק האט דער באאמטער געוואָרפן אויפן בלאסן פנים, ווי ער איז מיט א געשריי צוריקגעשפרונגען אין טויט־שרעק און געשטאמלט :

א, גרויסער מחמד, איר זייט עס, קאפיטאן טאשא אטהאנאסיאס ! א, נאט, יעצט בין איך שוין זיכער פאר־לאָרן.

אטהאנאסיאס, דער פירסט פון די בערג, האט שפאטיש געקוקט אויף אים

גיט אכטונג אויף דער טרונע ! האט ער אויסגערופן אין דער הויך און שור־דערהאפט געלאכט.

דער באאמטער האט שמערצלאך גע־יופצט. ער האט יעצט אלעס פארשטאַ־נען. די דעפעשעס האט אטהאנאסיאס געשיקט דורך זיינעם א קאמעראד, אום בעסער צו קאנען אויספירן זיין פלאן.

זייט אונז נים דאקענן, מיין הער, עס וועט אייך נים נוצן, איר זייט איי־נער אליין, האט דער פירסט פון די בערג שפאטיש געזאגט און אנגעציינט אויף זיינע באגלייטער, וועלכע זיינען געשטאנען אין פארהויז.

א, גרויסער נביא, איך בין פארלאָרן, האט דער באאמטער געמורמלט פאר־צווייפלט און איינזעענדיק, אז ער איז מאכטלאָז קעגן זיי, אין ער פאראויס געאנגען אין אפיס. אטהאנאסיאס האט אים נאכגעפאלגט האלטנדיק דעם רע־וואלווער באריים צו שיסן.

מיט צייטערדיקע הענט האט דער באאמטער געעפנט דעם שראנק און אנגעצייגט אויף די אייזערנע עטסט־לאך, וואו דאס געלט איז געלעגן. אט־האנאסיאס האט שארף און טייפליש געלאכט.

— הא, הא, איך בין גליקלאך וואס איך קאָן פון אייער רעגירונג עטוואס געמען, האט ער געזאגט, אין א לאנד וואו אזויפיל גאלד ווערט פארשוואונדן שפוילאָן שאדט נים קאפיטאן טאשא

וועט אויך עטוואס אריינכאפּ:

מיך וואלט מען גערן הייגגען און די גרויסע רויבער באאמורואיקט מען

נים, דאנגען, מען שיינקט זיי נאך אר־דענס באזעצט מיט בריליאנטן, הא, הא, הא !

נע פענסטערל לעבן דער טיר איז אויפ־געבראָכן געוואָרן און אן אריינגע־שטעלטע האנט האט געפרואוט דעם ריגל אָפּצוזוקן פון דער טיר.

אין דעם פארצווייפלטן מאמענט האט דער באאמטער נים פארלאָרן זיין פארשטאנד, שנעל האט ער אריינגע־וואָרפן די גראבע שטריק אויף דער האנט פונם מאן און זי צוגעצויגן צום ריגל.

דער מאן אין דרויסן האט ארויס־געלאזט א הויכן געשריי, אבער דער באאמטער האט שוין געהאט עפעס ארומגעדרייט ארום דעם ריגל און אזוי איז דער מאן געבליבן א צוגעבונדע־נער, ניט קאנענדיק זיך רירן.

אין דעם אויגנבליק האט מען זייער שטארק געקלאפט אין הויז טיר.

ווידער האט דער באאמטער ניט גע־וואוסט וואס צו טאָן פאר שרעק, וואס זאל דאס קלאפן אין טיר באדייטן ?

דאס גערויש אין דעל טרונע און געוואָרן אלעמאל שטארקער און דער באאמטער איז אנטשלאָסן צוגעלאפן צו דער הויז טיר. ער מוז זעען ווער עס וויל אריינגיין. אפשר איז עס אזעלכער וואס וועט אים באהילפיק זיין ?

ווער איז עס ? האט ער מיט א שרעק־קעריקן טאָן געפרעגט

איך בין עס, מיין הער ! האט גע־געענטפערט דאס באקאנטע קול פונם רייזנדן. ביטע, עפנט ! איך וויל קלאפן א דעפעשע צו מיין אנקל, ער זאל זיך באראויקן וואס איך בין נאך נים גע־קומען.

דעם באאמטן איז אנפאנגס פארגע־קומען פארדעכטיקט וואס דער פרעמ־דער וויל אין מיטן נאכט טעלעגראפירן וואָרן האט ער עס נים אין אוונט גע־טאָן, דאך וועט ער אים אריינלאזן.

פיליייכט וועט אים דער פרעמדער קע־נען דערקלערן די דעפעשיש פון די פרי־ערקיק דריי דעפעשעס און דאס גערויש אין דער טרונע און אים דעלפן אייג־טער שפאר דעם איינבראכער וועלכן דו האסט צוגעבונדן צום ריגל.

ער האט אויפגעשלאָסן די טיר און ווען ער האט ארויסגעקוקט אין דער נאכט איז ער מיט א הויכן געשריי צור־ריקגעשפרונגען.

אין דרויסן זיינען געשטאנען ארום 15 טונקעלע געשטאלטן און זיי האבן זיך שנעל און מעכטיק צוגעשטופּט צו

דער באנדיטן האבן טייפליש געלאכט פון די ווערטער פון זייער פירער און דער פירסט פון די בערג האט ווייטער געדרעדט :

— זאָגט אייער רעגירונג זי זאל ווייטער זיין קלוגער און ניט לאָזן אז איין מאן זאל היטן אזוי פיל געלט, איר ווייסט, מיין הער, די געלעגנהיי צו גנב'ענען מאכט אָפּט פאר א גנב און א גרויסע סומע לאָזט אטהאנאסי־אס קיינמאָל איבער פאר א צווייטן.

אס קיינמאָל איבער פאר א צווייטן.

דער שראנק איז אויסגעפלינדערט געוואָרן און אטהאנאסיאס האט זיך געוואלט אָפּקערן, אבער ער האט פלוצ־לונג גענומען פארשן די בליקן פונם באאמטן.

— זייט איר פארהייראט, מיין הער? — האט ער פלוצים געפרעגט אין א געפיקפולן טאָן.

— יאָ — האט דער באאמטער גע־שטאמעלט, — איך האב א פרוי מיט פיר קינדער, איך בין זייער שפיזער און די דאזיקע נאכט וועט מיך קאסטן מיין שטעלע.

אטהאנאסיאס געזיכט איז געוואָרן ערנסט.

— איך באדויער עס — האט ער געזאגט, — איך וועל אייך נים כאָן קיין שלעכטס, פארקערט, איך בין א באשיצער פון די אונטערדריקטע, איך וועל קיינמאל נים טאָן קיין שלעכטס צו אן אָרימאן, איך העלף אומגליקלא־כע ווען נאָר איך קאָן.

— זאָרגט אייך נים, מיין הער, די רעגירונג וועט אייך נים אנטזאגן פון אייער פאסטן, ווייל וואס איינגלטאר קאָנט איר איינער אליין טאָן קעגן אזוי פיל.

— איך וועל שרייבן צו אייער רע־גירונג וועגן דעם דאזיקן איבערפאל און איך וועל אין מיין ברייוו דערקלערן אייער אומשולד און אייך וועט קיין זאך נים געשען, דערפאר וועט שוין קאפיטאן טאשא זארגן, איך גיב מיין וואָרט דערויף.

מיט די דאזיקע ווערטער איז אט־האנאסיאס אריין אין שפייכלער און אלס ער האט דערזען אז דער זארג איז מיט שטריק ארומגעבונדן, האט ער ארויסגעלאזט א געשריי פון איבער־ראשונג :

— ביים צעאום, דאס האט דער באַ־אמטער קלוג געמאכט, איך וואלט קיינ־מאל געגלויבט אז ער באזיצט אזויפיל מוט.

מיט די דאזיקע ווערטער האט ער אָפּגעבונדן די שטריק פון זארג און דאן שפאטיש אויסגערופן :

— שטיי שוין אויף, קורד אלי, מיין גוטער לייטענאנט, דו האסט דיין דאָל זייער שלעכט געשפילט.

שנעל האט זיך דאס זארג דעקל אויפגעהויבן, גלייך איז א הויכער מאן איז מיט א שווערן אָטעם געבליבן שטיין קעגן זיין הויפטמאן.

אן דרויסן זיינען געשטאנען ארום 15 טונקעלע געשטאלטן און זיי האבן זיך שנעל און מעכטיק צוגעשטופּט צו

מיט די דאזיקע ווערטער האט ער אָפּגעבונדן די שטריק פון זארג און דאן שפאטיש אויסגערופן :

— שטיי שוין אויף, קורד אלי, מיין גוטער לייטענאנט, דו האסט דיין דאָל זייער שלעכט געשפילט.

שנעל האט זיך דאס זארג דעקל אויפגעהויבן, גלייך איז א הויכער מאן איז מיט א שווערן אָטעם געבליבן שטיין קעגן זיין הויפטמאן.

מיט די דאזיקע ווערטער האט אט־האנאסיאס אריין אין שפייכלער און אלס ער האט דערזען אז דער זארג איז מיט שטריק ארומגעבונדן, האט ער ארויסגעלאזט א געשריי פון איבער־ראשונג :

— ביים צעאום, דאס האט דער באַ־אמטער קלוג געמאכט, איך וואלט קיינ־מאל געגלויבט אז ער באזיצט אזויפיל מוט.

מיט די דאזיקע ווערטער האט ער אָפּגעבונדן די שטריק פון זארג און דאן שפאטיש אויסגערופן :

— שטיי שוין אויף, קורד אלי, מיין גוטער לייטענאנט, דו האסט דיין דאָל זייער שלעכט געשפילט.

שנעל האט זיך דאס זארג דעקל אויפגעהויבן, גלייך איז א הויכער מאן איז מיט א שווערן אָטעם געבליבן שטיין קעגן זיין הויפטמאן.

סטאָרקיפּערס!

איצט איז די צייט:

סייל פאָסטערס

צוצוציען די קונים צו אייער סטאָר און פארקויפן אייער ווינטער סחורה — שפעטער וועט שוין זיין צו שפעט ! און דער בעסטער מיטל ווי אזוי צו פאָפּולאריזירן אייער געשעפט און צוציען די קונים איז דורך שיינע אטראקטיווע

מיר מאכן אלערליי פאסטערס צו די סאמע מעסיקסטע פרייזן — מיר שטעלן צו די "קאטס" (בילדער), מיר שרייבן פאר אייך אויס די טעקסטן און אלע נויטיקע סלאגאנס און מיר שטעלן צוזאמען דעם פאסטער לויט יעדער אר־טיסטישער פינקטלאכקייט. אלץ וואס איר דארפט טאָן איז צושיקן אונז די פרייזן פון די ארטיקלען וואס איר ווילט ארויסשטעלן אויפ'ן סייל. — און מיר טוען דאס איבעריקע און מיר שיקן ארויס די פאסטערס

אין 24 שעה

שיקט אונז די קאפּיע אדער שרייבט פאר ווייטערע איינצעלהייטן צו

THE ISRAELITE PRESS

165 Selkirk Ave., East — Winnipeg

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
OCT 19

NOW!

איצט!

א געלעגענהייט וואָס טרעפט איין מאָל אין לעבן!

אייער פעלט העט

ליידים אָדער דזשענטס

25c

באפלעקט אָדער צעקנייטשט קיין אונטערשייד פון שייפ אָדער סטייל, מיר וועלן עס אויסרייניקן און רעבלאָקן און מאכן עס אויסזעען פונקט ווי ניי. בלויז פאר

יעדער איד וועלכער שעצט הויך זיין אָדער איר אויסזעען, זאָל ניט דורכלאָזן די דאָזיקע געלעגענהייט. גיט. אויך, צום דרייוועך אייער באפלעקטן סוט, דרעס אָדער קאָוט פאר א דראי קליינינג, אָפּפרישונג.

"מונטערט זיך אויף! ס'איז דאָ א שמייכל אין ריינע קליידער"

Crown Dyers & Cleaners

CORYDON AND LILAC - - FORT ROUGE

PHONE 42 328

אין פלאָנטער פון לעבן . . .

פון מ. ס.

א העכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם מאַרענגע אידישן לעבן אין אַמעריקע

(פאָרזעצונג)

— אנטשולדיקט מיר — האט נער געזאגט און האט זי אנגענומען ביי דער האנט — אבער דאס וואס דו האסט פריער געזאגט אויב עס איז ניט קיין חוזק מאכן פון מיר, איז עס פשוט אזוי א נאַרישקייט...

— פאַרוואס מיינט איר אזוי ? — האט זי געפרעגט.

— פאַרוואס איך מיין אזוי ? ווי קאָן דען זיין אנדערש ? ווי אזוי קאָן דיר איינפאלן צו זאגן אז אויף מיר וואַרט נאָך א סך גליק אין לעבן ?

— איך פיל אזוי ! — האט דער געזאגט.

— דיין געפיל נאַרט דיך אָפּ.

— א געפיל דאַרף מען גלויבן ! — האט דער זיך געהאלטן ביי איר מיר נונג. — און מיין געפיל זאגט מיר, אז איך זענט נאָר ניט אזוי עלנט ווי איר שטעלט זיך פאר.

— ניט עלנט ? — האט נער קריינקלאַך געשמייכלט.

— ניין, ניט עלנט ! האט דער אויסגערופן מיט אזא זיכערקייט אין קול, אז נער האט זי אָנגעקוקט מיט גרויסע, פאַרוואונדערטע אויגן — מיין געפיל זאגט מיר — האט דער פאַרגעזעצט — אז ערגעץ וואו וואַרט אויף אייך א ליבע פרוי און טייערע קינדער. זיי זיצען אין א שיינער און ליכטיקער היים און וואַרטן איר זאלט א קלאַפּ טאָן איר טיר, און וועט איר נאָר די טיר עפענען, וועט איר באלד אַרומגערינגלט ווערן פון פרייד און פון גליק, וואס וועט אייך באַגלייטן ביז דעם סוף פון אייערע טעג.

זי האט א קוק געטאָן אויף אים, נייטן נער איז געשטאַנען מיט אַן אַרונטערגעלאָזענעם קאָפּ, און ווען ער האט דעם קאָפּ אויפגעהויבן, האט זי דערזעען גרויסע, לויטערע טרערן אין זיינע אויגן.

— איר וויינט ? — האט זי זיך דערשראָקן.

— ניין, איך וויין ניט, — האט ער געענטפערט און האט שנעל א ווישׂ געטאָן די אויגן, — איינגעלאָך האָב איך געדאַרפט לאַכן.

— לאַכן ? פאַרוואס ?

— דאס וואס איך דער צו אייך, איז געפאַלפלט ? — האט דער זיך באַליידיקט.

— ניין, ניין, ניט דאס מיין אויף... — האט נער זיך צוריקגעכאַפּט, — איך וויים אז דו מיינסט גוט, און אז דו וואָלסט געוואָלט אז ידער ווארט וואס דו זאגסט ארויס, זאָל מקוים ווערן.

— א, ווי איך וואָלט דאס וועלן ! — האט זי אויסגערופן.

— אבער דאס וועט קיינמאָל ניט זיין — האט ער געזאגט.

— קיינמאָל ניט, — האט זי אויסגערופן מיט וויינטאָג.

— קיינמאָל ניט.

— גלויבט איר ניט, אז ערגעץ וואו איז נאָך פאַראן גליק פאר אייך.

— ניין, זי וואַרט ניט.

— ניין ?

— נאָר איינע, — האט נער ארויסגערעדט מיט א ביטערן שמייכל — ווי קאָן זי וואַרטן אויף מיר, ווען זי האלט זיך פאר טויט...

— טויט ?

— יא, איך בין טויט פאר איר, טויט פאר איר און טויט פאר מיינע קינדער.

— א, מר. נער, וואס פאר א שווערן קוד איר מוזט טראגן, אויף אייער הארצן.

נער האט געשוויגן.

— עס פאַרדריסט מיך וואס איך וועק אלעמאָל אומעטיקערע געראַנקען ביי אייך, — האט זי געזאגט.

— דאס מאכט ניט, — האט ער געענטפערט.

אין יענעם מאָמענט האט ער באַמערקט דאס פאַרבייגיענדיקע פּאָרל, הוה קריידער און וואָלף נאַרבער. ער האט א ציטער געטאָן. זיין פּנים האט זיך איבערגעצויגן מיט א בלאַסקייט. זיינע אויגן זיינען געוואָרן גרויס און שוואַרץ און דורכדרינגענד.

— וואס איז אייך געשען ? — האט דער דערשראָקן אויסגערופן און האט א דריי געטאָן דעם קאָפּ אָן א זייט.

זי האט אבער דעם קאָפּ באלד אויסגעדרייט צוריק, מאכנדיק זיך אז זי האט קיין זאך ניט באמערקט.

זי האט ווייטער גערעדט צו אים, כאטש זי האט באמערקט אז ער קוקט מיט א דורכדרינגנדיקן בליק אין דער ריכטונג וואו הוה קריידער איז ערשט פאַרבייגעגאַנגען.

— ניט עלנט ? — האט זי אויסגערופן.

— ניין, ניט עלנט ! האט דער אויסגערופן מיט אזא זיכערקייט אין קול, אז נער האט זי אָנגעקוקט מיט גרויסע, פאַרוואונדערטע אויגן — מיין געפיל זאגט מיר — האט דער פאַרגעזעצט — אז ערגעץ וואו וואַרט אויף אייך א ליבע פרוי און טייערע קינדער. זיי זיצען אין א שיינער און ליכטיקער היים און וואַרטן איר זאלט א קלאַפּ טאָן איר טיר, און וועט איר נאָר די טיר עפענען, וועט איר באלד אַרומגערינגלט ווערן פון פרייד און פון גליק, וואס וועט אייך באַגלייטן ביז דעם סוף פון אייערע טעג.

זי האט א קוק געטאָן אויף אים, נייטן נער איז געשטאַנען מיט אַן אַרונטערגעלאָזענעם קאָפּ, און ווען ער האט דעם קאָפּ אויפגעהויבן, האט זי דערזעען גרויסע, לויטערע טרערן אין זיינע אויגן.

אייער פאַרלאַנגט א סיילסמאַן

צו פאַרקויפן זייער א גוטע ליין

מוז קאָנען לייענען און שרייבן אידיש, ווי אויך ענגליש. ניט אָן וועלכע דערפאַרונג איר האט און רעפערענס, ווי אויך אייער טעלעפאָן נומער, אויב איר האָט

זיך ווענדן צו דאָס אידישע וואָרט באקס 7544

איר האַרץ איז פאַרגאַנגען פון ווייר־טאָג, און זי האט נקם געקאָנט באַגרייפן דעם ווייטאָג וואָס טוטן גער האט געפילט אין דער דאָזיקער מינוט, ביי איר איז אויפגעקומען אַן גער־נאָכגעקוקט ניט חוה'ן נאָר וואָלף נאַר־בער.

איינמאָל דערמאָנט זי זיך, האט ער זיין נאָכגעדרעמט, זי איז געווען זיכער, אז ער קאָן אים. אבער זי האט אים קיינמאָל ניט געפרעגט וועגן דעם. זי האט באמערקט אז ער האט וועגן דעם ניט געוואָלט ריידן, אז ער האט אפילו דעם נאָמען נאַרבער ניט גע־וואָלט הערן.

זי האט ניט באמערקט, אז גער האט נאָכגעקוקט חוה'ן מיט דורשטי־קע בליקן. זי האט עס ניט באמערקט דערפאַר, ווייל זי אליין איז געווען פאַרביטערט.

זי האט ניט געקאָנט באַגרייפן וואָס מיט חוה קריידער איז געשעען. ווייסט זי דאָך ווער וואָלף נאַרבער איז. ווייסט זי דאָך וואָס וואָלף נאַרבער איז געווען פאַר איר, פאַר רעי... ווי זשע קאָן זי איצט מיט אים אזוי נאָר־ענט ?

פון יענעם אויגנבליק אָן האט זי דעם אלטן גער מער ניט געזען. ער איז אזוי ווי פאַרשוואונדן געוואָרן. אַ־ווי טעג נאָכאַנאַנד האט ער זיך אין דער־טאַראָן ניט באַוויזן. און מען האט שוין דאָרט צוגענומען אַן אַנדער מענ־שען אויף זיין פּלאַץ.

אבער אין דעם מאָמענט ווען רעי איז אריינגעלאָפן אין קיך און האט גע־פרעגט אויף אים, האט ער זיך באַוויזן דורך דער הינטער טיר.

— א, מר. נער ! — האט זי אויס־גערופן, — איך האָב א וויכטיקע נייע־עס פאַר אייך.

ער איז געווען בלאַס, מיט רויטע אויגן, אזוי ווי ער וואָלט עטלאַכע נעכט נאָכאַנאַנד ליט געשלאָפן. ער האט געקוקט אויף איר מיט א מעלאַנ־כאָלישן בליק.

— נייעס פאַר מיר ? — האט ער געזאגט — וואס פאַר א נייעס קאָנ־סטו פאַר מיר האָבן ?

רעי האט געקוקט אויף אים און האט זיך דערשראָקן פאַר זיין אויס־זען. אזוי צעבראָכן האט זי אים נאָך קיינמאָל פריער ניט געזען. זי האט פאַרגעסן אַן דער צייטונג וואס זי האט געהאַלטן אין האנט און האט מיט מיט געטרייישאַפט אים געפרעגט:

— וואס איז אייך, ליבער פריינט ? איר זענט ניט געזונט ?

נער האט געשמייכלט :

— שטאַרק געזונט — האט ער גע־זאגט — אויסצושטיין נאָך עטלאַכע יאָר צרות און לייד.

— א, מר. נער, רעדט ניט אזוי, — האט זי זיך געבעטן מיט טרערן אין די אויגן.

—איך בין געקומען זיך געזעגענען מיט דיר, — האט ער געזאגט.

— געזעגענען זיך ? — האט זי אויסגערופן מיט שרעק.

— יא, געזעגענען זיך.

— איר פאַרט אוועק ?

— ניין, איך גיי אוועק.

— איר גייט אוועק ?

— יא.

— וואוהין ?

ער האט געשמייכלט.

— דאס וויים איך ניט, מיין קינד,

— האט ער געזאגט.

— און מיך... און מיך... האט זי געשטאַמלט — וועט איר לאָזן דאָ ?

— נו, וואס זשע — האט ער גע־זאגט — ווילסט דען גיין מיט מיר ?

זי האט אים אנגעכאַפּט ביי דער האנט.

— און פונקט איצט — האט זי גע־זאגט, — ווען איך האָב אזא וויכטי־קע נייעס פאַר אייך.

—וואס האט עס צוטאָן מיט מיין אוועקגיין ? — האט ער געשמייכלט.

— איך וויים ניט.. איך וויים ניט — האט זי געזאגט — אבער איך האָב געמיינט...

— קינד מיינס — האט נער גע־זאגט מיט אַן ערנסטער מינע און האט איר אריינגעקוקט טיף אין די אויגן — מיין צייט איז אויס. איך האָב דאָ מער גאָר ניט וואס צו טאָן.

— א, רעדט ניט אזוי !

— איר האט ניט פאַר וועמען און צו וואס צו לעבן.

— א, מר. נער, און אַן מיר פאַר־געסט איר אינגאַנצן...

נער האט אַרונטערגעלאָזט דעם קאָפּ.

— אבער איידער איר נייט... איי־דער איר פאַרט... האט רעי געזאגט, וויל איך אַז איר זאָלט וויסן, אַז בען, בען קריידער...

נער האט זיך אויפגעכאַפּט און האט געעפנט א פאַר גרויסע אויגן.

— בען... בען קריידער ? — וואס איז מיט אים ? — האט ער שנעל אי־ברגעפרעגט.

— ער קומט צוריק... ער קומט צו־ריק אחער.... — האט רעי געזאגט.

נער האט אַן כח זיך אראָפּגעלאָזט אויף א ביינקל.

דאָס האַרץ פון א פאָטער

די ערשטע עטלאַכע מינוט איז נער געזעסן מיטן קאָפּ אַרונטערגעלאָזן, אזוי ווי מיך פאַרזונקען אין שווערע געראַנקען. רעי איז געשטאַנען לעבן אים מיט דער צייטונג אין דער האנט.

— איר זענט דאָך אלע מאָל געווען אזוי פאַראינטערעסירט אין דעם יונ־גענמאַן... — האט זי געזאגט שטו־לערהייט.

מר. נער האט זיך פּלוצלונג געגעבן א הויב־אויף און האט ענערגיש א שאָקל געטאָן מיטן קאָפּ :

— וואס גייט ער מיר אָן, וואס ?־

— האט ער אויסגערופן, — ער איז מיר נאָר ניט. ער קומט. זאָל ער קומען.

רעי האט געשווינגן. ער איז דאָך טאַקע געדעכט. מר. נער. וואס גייט אים אָן בען קריידער ? ער איז דאָך געווען פאַר אינטערעסירט אין אים נאָר אזוי־פיל, וויפיל זי, רעי, איז גע־ווען פאַרליבט אין אים, אבער איצט, אז ער, בען קריידער האט א ווייב,

ס'איז אלצאיינס — האט ער שטיל באמערקט.

— וואס איז אלצאיינס ? — האט זי איבערגעפרעגט.

— עס איז אלצאיינס — האט ער געזאגט — צי איך פאַר, אָדער איך פאַר ניט. עס איז אלצאיינס צי איך פאַר איצט, אָדער איך וועל פאַרן שפּעטער.

(ווייטערעס קומט)

אלע אויגן קוקן אויף פּערט'ס

אייער סוועטער

קיין אונטערשייד וועלכער קאָליר — דער סטייל אָדער וואָג — א פּערפעקטער קליינינג דזשאָב פאַר דעם דאָזיקן עקסטראַאָרדינאַרי פּרייז פון

25c

צוזאַמען מיט אייער סוועטער שיקט אייערע באפלעקטע סוטס, קאָוטס און חרעסעס. נידעריקער פּרייז היינטיקע וואָך.

דאָס איז אייער לעצטע געלעגענהייט צו קריגן אזעלכע נידעריקע פּרייזן ווי די דאָזיקע

טעלעפאָנירט

37 266

נוצט די דאָזיקע באַקוועמע ברענטשעס :

808 מיין סטריט	963 מיין סטריט	1062 מיין סטר.
קאָר. דזשאַרוויס	קאָר. סעלקירק	קאָר. אלפּרעד
טעלעפאָן 55 818	טעלעפאָן 55 339	טעלעפאָן 55 200

PERTH'S

"אייער קלינער"

Classified Section קלאַסיפייד סעקשאָן

פּאַפּיולע פּרייזן פאַר אַרוועטיזינג אין דער קלאַסיפיצירטער אָפּטיילונג:

איין מאָל, 5ס.	פאַר אייניג ליין	3 מאָנאַטן,	$2.15 אייניג ליין
מאָר א וואָך, 20ס.	" "	6 מאָנאַטן,	$4.00 " "
מאָר א מאָנאַט, 75ס.	" "	מאָר 1 יאָר,	$7.50 " "

:: פערזענלאכעס ::
PERSONAL

וואָלץ און נייסטער פאַקס טראַט, נאָ־ראַנטירטער קורס $5.00. שיף דענסינג קלאַסן פאַר ביגינעס מיידלאַך, קלאַסן פאַר קינדער.

PROFESSOR and MISS SCOTT
LYCEUM PRIVATE STUDIO
Phone 88 106

היים און אָפיס פאַרניטשור פאַרלאַנגט

פאַר מזומן געלט.

KILSHAW'S
Auctioneers
Canada Bldg. Phone 29 040

מואווינג פעקינג
קרייטינג שיפּינג
25 817 — מינימום — 25 817
National Carriage & Storage Ltd.

שפּייז פעקלאַך קיין רוסלאַנד

דיוטי פריי דעליווערט. קומט אָדער שרייבט פאַר פּרייזן ליסט. שיפּסקאַר־טען. טעלעפאָן 54 087

G. P. FRIESON
178 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

מיר באַטן אייך אָן די דאָזיקע באַדינונגען :

אוטאָ טראַנספּאָרטאַציע. קאַרס פאַרן אָפּ טעגלאַך אין יערער דיריעקציע. פאַרזיכערט זיך מיט אייערע רעזער־וואַציעס אין פאַראויס.

פרענטש פאַלישינג
פאַרניטשור פאַרריכט און איבערגעפאַלישט
פיאַנאָס פאַרריכט און אַנגעטיונט
"אַדיאָ סערוויסעס, פאַרריכט און עריאַלס אויפגעשטעלט

אָרדער איידזשענסי פאַר וואַוראָ'ס קויקלי קאַמפּאַני — קויקלי, קאוק און אַלץ.

CANADIAN & AMERICAN AUTO TRANSPORTATION BUREAU
382 Donald St. Phone 86 139

פייפס אַנטיקן

פאַרניטשור פון נוצלאַכקייט און שיינ־קייט. זעלטענע אַלטע שטיקער, אויס־פאַרטירט פון סקאָטלאַנד, דירעקט פון אַלטע שאָטלענדער פאַמיליעס וועלכע האָבן זיי געהאַט אין באַזיץ און זיי אָפּגעהיט.

445 מיין סטריט טעלעפאָן 88 249

פוס ספּעציאַליסטן. דר. עטל קאַפּלינג. אַלע פוס קראַנקהייטן באַהאַנדלט. 409 באַיר בילדינג. טעלעפאָן 80 787

פידל לעסאָנס

פּיופּלס צונעגרייט פאַר עקזאַמענס זייער מעסיקע טערמס אַנאַמבל קלאַסן פריי

ERNEST DAVEY, A.C.V.,
Gold Medalist
324 Birks Bldg. Res. Ph. 71 184

:: צו פאַרקויפן ::
FOR SALE

סטויאַרט וואָרנער

8 טיוב אַל־עלעקטריק ראַדיאָ. קאַמפּלעט

פאַר באַלדיקן פאַרקויף

$39.85

טעלעפאָנירט 22 486

ארבעטער פאַרלאַנגט
HELP WANTED

פאַרלאַנגט א פעאיקן סיילסמאַן

צו פאַרקויפן א גוטן אַרטיקל. זיך ווענדן צו דאָס אידישע וואָרט באקס 7542

שטעלע פאַרלאַנגט
SITUATION WANTED

א דיפּלאָמירטער העבריאישער לערער (סינגל), פון ווילנער העבריאישן סע־מינאַר, אָנגעפירט דריי יאָר מיט א העבריאישער שול אין אייראָפּע. קאָן תּלמוד. צופרידנהייט גאַראַנטירט. זוכט א שטעלע אלס לערער, אין שטאָט אָדער קאַנטרי. זיך ווענדן צו

REV. GOLDSTEIN
Estevan, Sask.

ספּעשל

אויף
פּאַטייטאָס און ווערזשעטייבלס ערשט־קלאַסיקער ווינטער סטאָק פּאַטייטאָס, 30 סענט א בושל בוריקעס, 1 סענט א פונט קרויט, 1 סענט א פונט מערן, 1½ סענט א פונט ציבעלעס, 2 סענט א פונט פאַרסניפּס, 2½ סענט א פונט מינימום דעליווערי — פּאַטייטאָס, 5 בושל, ווערזשעטייבל, 30 פונט. אויב איר נעמט עס אליין, 5 סענט א בושל ווייניקער.

E. BURDETT & SONS
87 631 307 Elgin Ave. 87 632